

**Запахи. Історія одного
вбивці. Парфумер**

Позначення слайда

Я відкриваю книгу цього нового для мене автора, торкаюсь ніжних сторінок невеличкого томика, зачаровуючись ілюстрацією чудової дівчини на обкладинці книги. Я насолоджуюсь «запахами», передчуттям прочитання нової, цікавої книги.

Название сла

Перші сторінки притягують, інтригують: народжується дитина десь у багнюці, вона нікому не потрібна. Жаль маленького хлопчика Гренуя, який не мав власної родини, який не мав друзів. Він був один у всьому світі. Хотілося «кулаки за нього тримати», думалося, що вистоїть, зуміє, розкриє свій талант. І він розкрив — розкрив свій талант аж до вбивства.

Название

Гренуй ішов на запах, який його притягував, який не давав йому збитися із шляху, він знайшов юну, ніжну, чарівну дівчину, аромат якої відчув за десятки кілометрів. Він її знайшов!

Чого можна було чекати від героя книги, який через усе місто відчуває ніжний запах дівчини, що десь пере білизну і яку він «ось-ось знайде»? Чекалось ніжного і сильного кохання. А виявилось — він ішов на вбивство. Для мене це був удар! Я так йому співчував, так бажав йому добра, а він — убивця!

Название слайда

Так-так, у книги є підзаголовок — «Історія одного убивства», але ж не такого убивства! Можливо, це мало б статися, але далі і не так... І враз втратили свою привабливість сторінки книги, а дивлячись на чарівну дівчину з обкладинки, я не розумів — як її можна було вбити. А тепер, що до самого твору...

«У 18 столітті у Франції жила людина, яка належала до самих геніальних і самих огидних фігур цієї епохи... Його звали Жан-Батист Гренуй. »

Париж. Влітку, в жахливім смороді та задусі міста народжується Жан-Батист Гренуй. Мати Гренуя народила його під столом рибної лавки, серед рибних голів. Матір звинувачують у дітовбивстві і страчують, а новонародженого поліція віддає якійсь годувальниці. Жінка відмовляється доглядати за дитиною, тому, що, за її словами, він «не пахне як інші діти» і одержимий дияволом. Потім його віддають у притулок мадам Гайяр. Тут Гренуй живе до восьми років, діти цураються його, до того ж він некрасивий. Ніхто не підозрює про те, що він володіє гострим нюхом. Потім мадам Гайяр віддає його в чорнороби шкіряникові. Гренуй працює у важких умовах, переносить всі хвороби. Його ніщо не може зламати. Єдина радість для нього — це вивчення нових запахів. Одного разу на вулиці він відчуває приємний аромат, він його вабить. Джерелом аромату виявляється юна дівчина. Гренуй сп'янілий її ароматом, душить дівчину, насолоджуючись її запахом, а потім ховається непоміченим. Його не мучить совість, він перебуває під владою аромату.

Далі Гренуй потрапляє в печеру і живе там кілька років. Він розуміє, що сам не пахне і хоче винайти парфуми, щоб люди перестали цуратися його і прийняли за звичайну людину. Вийшовши зі свого притулку, Гренуй потрапляє під заступництво маркіза Тайад-Еспінасса, творця «флюїдальної теорії», далі покидає маркіза і добирається до Граса, де вступає в підмайстри до мадам Арнульфо, вдови парфумера. Несподівано поруч з чиїмось садом він знову відчуває аромат, ще більш розкішний, ніж аромат колись задушеної ним дівчини. Це запах юної Лаури Ріші, яка грає в саду, і Гренуй вирішує, що знайшов вершину майбутніх духів, свого головного творіння в житті: аромату абсолютної краси. Протягом двох років він осягає науку збору запахів і переконується, що запах шкіри і волосся красивої жінки найкраще приймає тканину, оброблену позбавленим аромату жиром. У місті починається хвиля дивних вбивств, жертвами стають юні дівчата. Це Гренуй збирає запахи, він голить своїх жертв і обмазує їх жиром.

Название слайда

Одного разу він як посильний приходить до парфюмеру Бальдіні, приносить йому шкіри, які той замовив. Бальдіні — парфюмер, який вже не такий популярний, як його конкурент. Він намагається зрозуміти формулу парфумів свого конкурента. Гренуй по великій випадковості потрапляє в лабораторію Бальдіні і, підкоряючись своєму чуттю, змішує інгредієнти і відтворює ті самі парфуми. Бальдіні здивований. З тих пір Гренуй стає учнем Бальдіні, він вчить Гренуя, як витягувати аромат з різних квітів, використовуючи сублимацію. Тепер Гренуй, опанувавши цим умінням, навчився створювати духи за правилами, але прийшов у відчай, дізнавшись, що не всі запахи можна укласти в флакон.

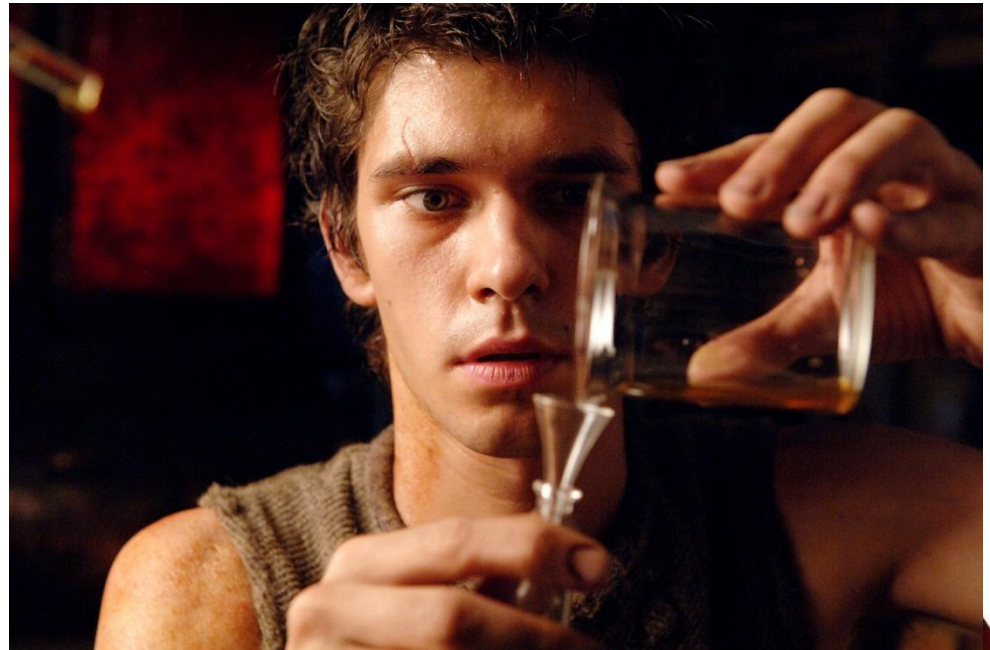
Люди не можуть зрозуміти мотивів вбивці. Встановлено, що дівчата не піддавалися сексуальному насильству. Лише одна людина в Грассі виявляється настільки проникливою, що починає прозрівати справжні мотиви вбивці. Це батько Лаури, консул Ріші. Він бачить, що всі жертви красиві і починає боятися за свою красуню-дочку. Він в таємниці відвозить Лауру. Але Гренуй знаходить її по аромату, вбиває, намазує жиром, зістригає волосся і забирає з собою її аромат. Тепер, маючи достатню кількість ароматів, він змішує їх і створює ідеальні парфуми. Але його нарешті знаходять і заарештовують.

Гренуй засуджений до смертної кари. Але ніхто не дізнався про те, що він створив парфуми. Перед стратою Гренуй потайки наносить на себе ці духи. Опинившись на ешафоті, правоохоронці відпустили Гренуя, а у ката опустилися руки. Духи були настільки прекрасні, що люди моментально закохалися в Гренуя і забули про те, що він убивця. У глядачів, які прийшли подивитися на страту, виникає плотська пристрасть один до одного. Починається божевільна оргія. Він дивиться на все це і, користуючись загальним божевіллям, зникає. Після того, як наступного дня дурман проходить, люди знаходять себе роздягненими і, зніяковіло одягаючись, мовчазно вирішують забути про подію. Замість Гренуя стратять невинного.

Гренуй вільний. Але він незадоволений. Він розуміє, що люди не зможуть оцінити його творіння. Він повертається в Париж, прямує до кладовища, бачить присутніх біля багаття злодіїв і волоцюг. Гренуй обливається своїми духами з ніг до голови, злодії і бродяги накидаються на нього, полонені ароматом, розривають його на частини і ... пожирають останки великого парфумера Жана-Батіста Гренуя.

Дякую за увагу!)

